

жѣстото си; онази, който би станалъ и би захваналъ да се расхожда, счели би го за глупецъ или за челоуѣкъ неблагоуѣспитанъ. Правителственната важностъ на господствующето племе еднакво се проявява и въ разговора, и въ свѣта и въ забавленията, и въ почивката! Тѣ я придобиватъ отъ дѣтинство и умираатъ съ нея старци.

Тълкуваха за едно, за друго. Мютесарифина очевидно се старае нѣкакъ си да убие врѣмето; той не бѣрава за въ харема, и за да задържи гоститѣ говори имъ: „Ей сега ще пристигне пощата изъ Руцукъ и изъ Едрене, ще донесатъ писмата и вѣстниците; ще видимъ какво става въ свѣта и въ Стамбулъ.“

Посрѣдъ-нощъ двама заптии влѣзаха припускѣйки въ двора, слѣзаха отъ конѣтѣ и тутакси се качиха по стълбитѣ при мютесарифина.

— Великий господарю! Да охранява Богъ здравето на нашия падишахъ! Случи се голѣма бѣда: нападнаха царската, султанската поща; разбиха я и я разграбиха; ний само двама уцѣлѣхме, азъ и Кадиръ-ага. Но ето какъ ни направиха: двѣ мушвания съ пика, три рани съ ятаганъ; азъ съмъ безъ носъ, той безъ ухъ. Конѣтѣ ни спасиха. аманъ, аманъ, великий господарю!

Нешастнитѣ бѣха съвсѣмъ обезобразени. Лицата имъ покрити съ засъхнала крѣвъ, размѣсена съ калъ, съ която тѣ намазвали своитѣ рани; тѣ едвамъ се държатъ на краката си. Мютесарифина е мжжъ челоуѣколюбивъ, танзиматенъ, новволи имъ да сѣднатъ, даже заповѣда да имъ донесатъ ракия и вода, и проводи да повикатъ доктора. На юзбашията, който влѣзе слѣдъ пристигналитѣ заптии, той отдаде приказъ щото всички пѣши и конни заптии да се събератъ въ пълно въоръжение и да се снабдятъ съ двойно число боеви патрони, чорбаджитѣ и агитѣ на меджлиса немедлено да бѣднатъ повикани при него въ конака, въоръжеви и на конѣ, да се явятъ всичкитѣ мухтари, както добритѣ християни, така и мюсюманитѣ, да събератъ колкото е възможно повече куруджии и кърсердари, и заповѣда щото неговитѣ конѣ и свитата му да бѣднатъ готови, а револверитѣ да се прѣгледатъ и